

In Memoriam Zr Corrie Vork op uitvaart dinsdag 28 juni 2022 in St. Petrusbasiliek te Boxtel. Voorgelezen door Zr Tiny Holscher.

Corrie is geboren in een groot katholiek gezin in Alphen a/d Rijn. Zij had 6 broers en 6 zussen. Vader was werkzaam in de bouw en moeder was huisvrouw. Na de voortgezette lagere school en huishoud-avondschoon, ging Corrie in gezinnen helpen. Ze was ook lid van de gidsen en de Maria Meisjes club. Ze wilde op haar 16^e al bij een missiecongregatie, maar moest tot haar frustratie wachten tot haar 18^e van ouders en pastoor. In 1953 trad ze in bij de Witte Zusters in Maarn.

Na het internationale vormingsjaar in Algiers, werd ze benoemd voor Maarn en Sterksel om meer Engels te leren. Daarna vertrok ze in 1960 naar Mwanza in Tanzania, waar ze de taal het Swahili en de (stammen-)cultuur leerde. Een klein jaar later werd ze benoemd voor de huishouding in de communiteit van Ndala. Vier jaar later ging ze naar Kagunguli om met vrouwengroepen te werken en daarna deed ze tot 1975 hetzelfde werk in Mwanza. Hier zette ze samen met de vrouwen kleuterscholen op en winkeltjes om zelfvoorzienend te worden. Haar praktische, optimistische en behulpzame aard kwam hierbij goed van pas, alsmede haar doorzettingsvermogen niet te vergeten.

Op haar 40^e haalde ze in Nederland, na 3 jaar studie, het diploma ziekenverzorgende, wat haar later nog goed van pas kwam. Vanaf 1978 tot '87 werkte ze in Kasulu, wederom met vrouwengroepen. Ook was ze gastvrouw in het Swahili talentcentrum in Kipalapala op het eiland Ukerewe in het Victoriameer.

Op haar volgende missiepost in Usongo, in 1992, werd ze coördinator voor de aids-patienten, een ziekte die snel om zich heen greep in Afrika. Dit werk zette ze later voort in Mwanza

waar ze HIV-en AIDS-patienten begeleidde en pastoraal werk deed in het Shalom Care House, een plek waar mensen medicijnen, controle en begeleiding kregen. Ondanks de taboes in de rk-kerk, deelde Corrie gerust condooms uit, omdat ze vond dat dit noodzakelijk was. Dit Shalom Care House is jarenlang ondersteund door de St. Tafadhali van Bernadette vd Ven en Willem Melissen uit Den Bosch. Onlangs is het overgedragen aan het bisdom.

Corrie keerde terug naar Nederland in 2007, maar ze voelde zich hier als een kat in een vreemd pakhuis. Ze ging wonen in een appartement op de Molenhof, waar al meerdere Witte Zrs woonden. Na enkele maanden vakantie en flink wennen, wilde ze graag ergens aan de slag als vrijwilligster. Dit werd de Zorgboerderij 't Binnenveld in Schijndel, waar ze trouw op haar scootmobiel naar toe reed en uiteindelijk 10 jaar lang vrijwilligerswerk heeft gedaan. Ook was ze vrijwilligster op Liduina, Simeonshof en in het Wereldhuis.

Corrie is altijd heel actief geweest en pakte vanalles aan: breien en haken voor de grote Bevrijdingsvlag, leren pianospelen, op reis met de KBO, rummocuppen met ouderen, bingo's organiseren voor het goede doel, retraites, mensen van en naar de kerkdienst brengen in het verzorgingshuis etc etc. Ze was dol op zwemmen en ging iedere ochtend naar de Petruskerk als het kon. Met haar scootmobiel kwam ze overal, ze was hier heel vaardig mee. Met haar humor, eigenzinnigheid en rake opmerkingen heeft ze vele harten veroverd. Ze keek nergens van op en je kon overal met haar over praten. De laatste tijd kon ze moeilijk lopen en was ze erg kortademig en snel vermoeid. Rustig aan doen vond ze moeilijk. Maar haar lichaam heeft haar toch plots in de steek gelaten, nadat ze een eerder aneurysma in 2015 op wonderbaarlijke wijze overleefd had. Ditmaal konden de artsen helaas niets voor haar

betekenen. Ze is heel snel nadat ze in het ziekenhuis was,
overleden in het bijzijn van onze medewerkster Marty.
Lieve Corry, we zullen je node missen. Je was een heerlijk mens
en we hebben van je genoten. Dat je nu mag rusten in de Eeuwige
Vrede van de Heer, ze zullen het daarboven met jou zeker niet saai
hebben.